

Мъчениковъ; нѣ спомѣнхми по горѣ мимоходомъ, че тая церква може да е принадлежала на манастиръ Св. Лавра, но за жялостъ нѣ не намѣрихми въ нея никакви писменни останки, понеже вътрешната повърхность на зиднитѣ ѹ стѣни, е покрита съ бѣлж варянж мазанкж и не съществуватъ никакви изображения на святии. Кубето ѹ е тоже развалено и таванъ-тъ ѹ е новъ и отъ джски. Спорядъ увѣреніето на Иричека, царь Калоянъ (Иваница) былъ пренесълъ въ Търново мощитѣ Св. Филотея, които той былъ зель като трофей на своитѣ побѣди въ Тракія и по бѣло море, и ги былъ поставилъ: „*въ преименитъ храмъ пресвятія Богородици въ царствующемъ градѣ Търновѣ.*“ За тоя храмъ казва г. Иричекъ: „*нидѣ не се спомънува (?) и на да ли му се знае сега мѣстото.*“ — Тжй разказва Иричекъ разумѣва се, защото се е ржководилъ отъ историци, които или не сж имали пжлни и достаточни свѣденія за града Търново, или пжкъ свѣденіята ѹмъ не сж были истински и точни; защото, по нашето скромно мнѣніе, тоя трѣба да е былъ храмъ-тъ пресвятія Богородици, за когото се по горѣ спомѣнж; че Иричекъ *нидѣ* не спомѣнува въ исторіята си за тоя храмъ, това е право, но тукъ въ Търново се е всякога спомѣнувало, и днесъ се спомѣнува. — Тія мощи, слѣдъ привземанъето на Търново отъ турцитѣ, както и мощитѣ Св. Петки были пренесени въ Видинъ. — Да се заврнимъ пакъ на предметъ-тъ си. По тоя поводъ за пренасянъето на мощитѣ на Св. Филотея, както и на Св. Петка, Иричекъ излага нѣкоя подробности, и нѣ извличями отъ тѣхъ най забѣлжителнитѣ и най важнитѣ: „*Благочестивѣйшій царь Страшимиръ испроводилъ синх си Констандина и Митрополита Иосифа: „нѣкихъ ради царскихъ вещей нуждныхъ и великихъ въ Търново.*“ Като се бавяха тамъ, стигнж ги слухъ че „*въ едномо отъ манастирей владичице и богоматере*“, лѣжи тѣлото на Св. Филотея“. На заврщанъето си съобщили това на Страшимира. Той почака, и като намѣри благополучно време, испрати „*едного велможей своихъ*“ за да измоли отъ турекія Търновски войвода тія мощи. Турчинъ-тъ се обрѣче че ще испжлни желаніе-